

[Anden næstformand]

Jeg gør opmærksom på, at finansudvalget, efter at anden behandling af lovforslaget blev afbrudt, har afgivet en tilføjelse til sin betænkning, og at det her er anført, hvorledes det i betænkningen som nr. 2 stillede ændringsforslag lyder i sin rette affattelse, det vil altså sige uden trykfejl.

Forhandlingen genoptoges.

Bertel Haarder (V):

De, der i tirsdags havde læst bemærkningerne til venstres og konservatives ændringsforslag, har næppe været i tvivl om, hvad meningen var. Jeg beklager selvfølgelig, at forslaget ikke var trykt helt korrekt. Jeg har ikke ansvaret for, at det, der stod, var forkert, men jeg har ansvaret for, at det ikke blev rettet i tide, så grupperne kunne få det at vide, og det vil jeg gerne beklage over for formanden.

Meningen med det var altså, som det klart var udtrykt i bemærkningerne, at ministeren som ansvarlig for postvæsenet skulle komme til finansudvalget og få godkendt det endelige regnskab, når tallene foreligger, med den virkning, at finansudvalget kan stille nogle betingelser vedrørende fremtiden, altså stille nogle betingelser, før godkendelsen foreligger. Hvis man ikke stemmer for det ændringsforslag, så kommer man i den situation, at folketinget som helhed først får lejlighed til at tage stilling til den enorme overskridelse lige før jul. Til den tid er alle overenskomster jo fornyet, alle aftaler er i hus, og til den tid vil vi møde en minister i finansudvalget, som intet kan ændre ved nogenting, og til den tid vil folketinget derfor ikke have nogen som helst mulighed for at stille betingelser til ministeren.

Hvis det skal have nogen mening overhovedet at have en tillægsbevillingslov, så må meningen være, at folketinget får mulighed for at stille betingelser for sin godkendelse, at kalde ministre til samråd og spørge, hvad de egentlig vil gøre for at undgå tilsvarende overskridelser. Ja men er det så ikke mærkeligt, at lige nøjagtig det felt på tillægsbevillingsloven, hvor der er de store overskridelser, skal unddrages en hvilken som helst folketingskontrol? Det kan vist hverken forklares eller forsvares, og derfor har vi stillet dette ændringsforslag, som ikke er i strid med hverken statsretten eller grundloven eller no-

get andet. Derfor håber vi at kunne få flertal for det.

Glensgård (FP):

»Pullimut« er en betegnelse for en ikke ren vare. Pullimut er en god betegnelse for det ændringsforslag, som hr. Bertel Haarder har lokket det konservative folkeparti til at være medforlagsstiller til.

Hr. Bertel Haarder sagde, at forslaget ikke er i strid med grundloven, og at det ikke er i strid med forfatningen, eller hvad han nu sagde. Så vil jeg godt sige til hr. Bertel Haarder: nej, men det er i strid med fornuften, og alene af den grund bør man naturligvis ikke støtte det konservative folkepartis og venstres ændringsforslag.

Når det er i strid med fornuften, så er det, fordi ændringsforslagets vedtagelse ville betyde, at regeringen skulle stille et ændringsforslag eller et tillægsbevillingsforslag til en lovgivning, som allerede er vedtaget i folketinget. Man må naturligvis sige til det konservative folkeparti og til venstre, at det ville være bedre at hænge regeringen op under denne behandling. Det kunne man jo gøre ved, at man støttede det ændringsforslag, fremskridtspartiet havde fremsat, og som gik ud på, at regeringen nu skulle tage det politiske ansvar for de 57,3 mill. kr.

Men her har vi et problem. Vi har nemlig det problem, at der ikke er fuld enighed inden for Danmarks liberale parti om, hvornår man skal tage stilling til den politiske konsekvens af overforbruget. Hr. Bertel Haarder har åbenbart vundet i denne lille interne splid. Det skal jeg beklage meget, fordi det netop er endt i dette fuldstændig gale vanvid, som ændringsforslaget er udtryk for.

Under debatten i sidste uge stillede jeg finansministeren et spørgsmål. Jeg spurgte ham om, hvad ændringsforslaget fra det konservative folkeparti og venstre ville indebære, hvis det blev vedtaget. Det fik vi ikke nogen forklaring på, for debatten blev afbrudt. Finansministeren kom derimod til samråd i finansudvalget, og jeg skal indrømme, at det svar, jeg fik i finansudvalget, forstod jeg således, at finansministeren egentlig havde svært ved at svare på, hvad han ville gøre, fordi det var en situation, som var ulogisk . . .

Anden næstformand (Ninn-Hansen):